

Aalborg Stiftstidende og Adresse-Avis.

Forsendes med Brevposten, ifølge kongl. allernaadigst Bevilling.

Aar 1857.

Onsdagen den 1ste Februar.

N° 19.

Udgivet af D. Chr. Borch & N. Ph. Kie's Enke. — Redigeret af Capitain v. Søderberg, N^o. af D^b.

England.

(Fortsættelse af Robert Peels Tale.)

„Jeg nyttter denne Leilighed til, endnu engang at udtale Nødvendigheden af, at opretholde alle de Institutioner, hvis Tilværelse ere begrundede i den engelske Statsforfatnings Grundbetingelser; en reen demokratisk-republikansk Forfatning vilde for England være forbærlig, og har overhovedet intet steds vist sig overensstemmende med Statens højeste Formaal. Man er med Rette af den Anskuelse, at de demokratiske Institutioner hidtil i Nordamerika have vist sig af bedste Birkning, og dog har ogsaa der baade i det Store og i det Smaa allerede ofte nok været pttret Uvillie over Majoritetens ubetingede Herredomme, hvilket er hiin Statsforfatnings Grundprincip; man har allerede ofte hørt dette Herredomme betegne som det værste Despoti, og det er ikke sjældent kommet saa vidt, at Følelsen af Undertrykkelse i den Grad har bemæret sig Minoriteten, at Modstand ved fysisk Magt har været at befrygte. Den Enkeltes Følelse af sand Uafhængighed paaagtes lidet og betænker man endvidere, at i de forenede Stater Forholdene for det Meste have udviklet sig tilligemed Forfatningen, saa vil man kunne vente, at Demokratiet maa føre til langt større Ulykke, naar det indføres i et gammelt Statsfund, hvor en højere Dannelselse, gamle Vaner, Grundinger om Fortid og Forsædte umærkeligt ere smeltede sammen med alle borgerlige og selskabelige Forhold. Men, vil man absolut i Forfatning indføre det demokratiske Princip, at Majoriteten alene skal herske, saa maa man hellere strax drive Experimentet til det Yderste, indføre en overrægtig demokratisk Forfatsning, og da være beredt paa at gjenemgaae samme Skærsild, som den franske Nation ved sin første Revolution blev hjemsogt med. England besidder ingen større Sikkerhed, end Frankrig befad, imod at Minnesker, som Robespierre og Murat sætte sig i Epiden for den alene herskende Majoritet, Uhyrer, hvis Mage hidtil kun Frankrig har havt at opstaa, men mod hvilke intet Land kan være sikket, naar det lader Institutioner, der svare til dets Nationalcaracteer, og som Aarhundreder have helliget, ødelægge med Magt, eller underminere ved List og Underfundighed. Jeg har længe søgt i de Conservatives Gæledder, men aldrig fortvivlet; jeg har steds været den Tvivlsvisning, at Englands og Skotlands gamle troe Hjerte vi de forene sig, for at beskytte det fælles Fæderlands Institutioner. Forvovlede jeg ikke idligere, med hvilken Følelse af Tillid maa jeg da ikke nu paany overtage min Rolle i den fornede Kamp for hiint værdige Formaal. De stemmede Exemplers forstyrrende Indspjeldelse er

nu mindre virksomt end forhen, de saakaldte berømmelige Julidages blændende Glands skuffer ikke mere, og min Tro paa en gunstig Vending i mit Fæderlands Skæbne styrkes, naar jeg ser, at Folkets Tilboelighed steds meer og mere vendes hen mod det gamle Middelpunct, seld af Agtelse for Eiendom, af Kjærlighed til fornøftig Frihed og Vedhængenhed ved de gamle bestaaende Institutioner. Fra det Standpunct, jeg befinder mig paa, overskuer jeg den offentlige Menings moralske Indspjeldelse, der udgjør Nationens Hovedbestyrtelse, paa den bygger jeg til Vedligeholdelse af en Statsforfatning, som indtil denne Dag har beskyttet de Rige mod Plyndring, de Fattige mod Undertrykkelse; jeg regner paa Folkets Aand, der ikke vil opstille sig under nogenformst Revolutions Fane, den besidde end noksaa meget Glimmer, men til sit Banner kaare det gamle Flag, „som har trodsset Tusinde Aars Slag og Storme“, og derunder samle sig. Ja, jeg nærer ingen Skjyge af Lovet om, at dette Flag jo fremdeles vil vaie seierriigt, og at Forfatningen, prøvet i Ulykkens Storme, vil, renset paany, slaae Rodder i et religiøst, moralsk og patriotisk Folks Følelse og Tilboeligheder.

Næste Postetterretninger.

Frankrig.

At det af de Deputeredes Kammer antagne Amendement til Takadressen, som angik den polske Nationalitet, ikke vilde smage de russiske Diplomater, var let at forudsee; mindre rimeligt var det, at man allerede nu i Bladene skulde see Spænding mellem begge Stater, omhandlet baade af russiske og franske Organer. I Paris holde de franske Minister og det russiske Hofs Repræsentant endnu tilfyneladende gode Miner med hinanden; hverken hiint Amendement eller de mangfoldige Sidehug, det franske Cabinets Præsident i sine senere Taler i Kammeret bibragte Absolutismen, synes at have bevirket nogen Kulde i Forholdene; endnu den 21de d. h. v. b. a. den russiske Minister, Hr. v. Pahlen, et Repræsentations-Maaltid hos bemeldte Cabinets-Præsident, men saavel hine Sidehug som den aabne Erklæring fra Premier-ministerens Side, at Frankrig steds maa have et aarvaagent Blik vendt mod Rhinen og de 400,000 Mand, som kunde true fra den Kant, tyde dog hen paa, at det just ikke har meget paa sig med det intime Venkskab mellem begge Hoffer. En bitter Journal-Strid imellem en Warschauer-Journal „Diennik-Powozny“ og det franske Ministers Organ „Journal des Débats“ lægger en saadan Kulde, idetmindste Mangel paa inderligt Venkskab, temmelig klart for Dagen og er man endogsaa vant til at see „Jour-

Deputerede-Kammerets Adresse er nu endelig bleven færdig, overdragt Kongen ved en Deputation med sædvanlig Ceremoni og af ham befoeret, uden at dette Svar indeholder noget videre Mærkeligt. Det af Adjutanten Rance foreslaagne Amendement til Paragraphen om de afrikanske Antilgennder, som vi sidst meddeelte, er bleven forkastet og fik altsaa ikke Plads i Adressen. — Det synes at henhøre til Hovedthemaet i Dvensstaaende til samme Tid at meddele følgende Indhold af en

Skrivelse fra den russiske Grændse af 11te Jan.

Flere fremmede Journaler have i den senere Tid haft megen Umage med at fremstille de russiske Vaabens Held i Kampen mod de barbariske Horder ved Caucasus i et tvetydigt Lys; man stræber endog at gjøre den Underkastelseskrig, som Rusland er nødt til at føre med dem, til en Erobringskrig, hvortil Rusland ingen Hjemmel har i Tractater. Imidlertid, saa lidet de russiske Vaabens endelige Overmagt i hine Egne lader sig betvivle, skøndt den rigtignok ikke erholdes uden Offere af Menneker og Penge, saa falst er ogsaa det Synspunct, fra hvilken man giver sig Mine af at ville betragte denne Krig. De caucasiske Folkeslag, eller meget mere, Beboerne paa den anden Side Caucasus, om hvilke her er Tale, ere, ifølge Fredstractater med Persien og Porten, paa den retmæssigste Maade af Verden bleven russiske Underfaatter. Forsaavidt de altsaa søge at unddrage sig de deraf for dem skyldende Forpligtelser, ere de virkelig Rebeller, som Rusland, efter den almindelige Folkerets Bestemmelser, har fuldgyltig Ret til at nøde til Lydighed ved Tvangsmidler. Men, da man nu vanskeligt kan bringe den tractatmæssige Eghvervelse af hine Districter i Forbindelse med Higen efter Territorial-Udvidelse, men meget mere maa søge Grunden til samme i Ruslands Bestræbelser for Civilisationens Udbredelse, hvilken hine Barbarer ved deres bestandige roveriske Streiferier, saalænge de stode under Persiens eller Portens svage Scepter, lagde saa væsentlige Hindringer i veien, saa træder vel især den Magt, der, som al Verden veed, over Rebellerne ved Caucasus Bistand, ved at tilføre dem Kræftforødheder, i en synkelig Modsigelse med sig selv, naar den desuagtet byrster sig af at være Civilisationens mægtigste og virksomste Befordrer. Ruslands gode Ret til at erklære de Søhavne, der tilhøre det, igjennem hvilke hin Tilførsel kan finde Sted, i Blokadestand, turde vel, under saadanne Omstændigheder, neppe nogen Publicist vove at bestride.

Fædrelandet.

Kjøbenhavn, den 28de Januar.

Bulletins i Anledning af Hs. Majestæts Sygdom: Den 25de Januar. „Hs. M. Kongen har i Nat sovet henved 5 Timer, og Allerhöjstfammes Befindende er i det Hele bedre.“ Den 26de. „Hs. Majestæt har i aften Nat sovet flere Timer, Appetitten er god, Kræfterne tiltage.“ Den 27de. „Hs. Majestæt har i aften Nat sovet 4 Timer; Hosten er uforandret, dog ikke værre; Appetitten god og Kræfterne i Tiltagende.“ Den 28de. „Hs. Majestæt har i aften Nat sovet noget afbrudt af Hosten i 4 til 5 Timer; Appetitten er god, Hosten som igaar, Kræfterne tiltage.“ I Torsdags Aften, omtrent Kl. 10, udbrod der en bestemt Tid i Stub-Mollen tæt ved Lygten, som aforærende

førend Hjælp kom til. Igaar Morges Kl. 6 udbrod det Tid i Raadhussstræde hos en Brygger, men denne blev uskelligvis strax dæmpet.

Ledige Embeder.

CarlsLunde og Carlsstrup Sognekald i Sjælland, 350 Rd. — Storeheddinge og Hoierup Sognekald i Sjælland, 800 Rd.

Besordringer og Afgang.

Den 17de Januar er Director ved Soro Academi, H. F. J. Estrup, R. af D., udnævnt til virkelig Etatsraad.

Vereliste.

Kjøbenhavn, den 27de Januar.

Hamb. 2 Mk. — f. S. 202. Oblig. 102½ a 103 Rbd. r. S. Sv. 202. — Bank-Disconto 5 pCt. 4 pCt. norsk Laan af 1823 101 a 101½ i r. S. Norske Speciesleder pr. 100 4 pCt. nye norske Oblig. af 1834 101 a 101½ i r. S. Ep. 177½ a 178 Rbd. Sedl. 4 pCt. Do. Do. 101 a 101½ i B. 48 a 48½ Rbd. Teg. 4 pCt. uopfyldte norske Statsobligat. — a — i B. 4 pCt. kal. Obligationer (uden Mente) 90½ a 91 Rbd. Ed. 3 pCt. engelske Laan 73 Rbd. Nation. Obl. (Laanet 4de Jbr. 1820) 102½ Rbd. r. S. 4 pCt. svenske Hypothek-Kaasf. Oblig. 92½ a 93 i B. Hamborg, den 27de Jan. Bordeaux 189½. Petersborg 93. London 2 Mk. 13 Mk. 6; f. S. 13 Mk. 7½. Madrid 44½. Cadix 45. Lisabon 47½. Amsterdam 2 Mk. 35, 75; f. S. 35, 50. Kjøbenhavn 202. Species pari. Louisd'orer og Frederiksd'orer 11 Mk. 2½ f. St. i Banco.

Blandede Efterretninger.

Fra Sjælland skrives: Præstenken Md. Østrup i Tersløse er i første Instants freikjendt for videre Titale og acquiescerer i denne Dom. Om det Offentlige finder Anledning til videre at forfølge Sagen, er endnu ikke bekendt. — Skolelærer og Kirkesanger Schrydstrup i Vråstovunderkov har appelleret, og den 20de Februar vil hans Sag mod Provst Benhøi i Ringsted være incamereret ved Landsoverretten, hvor Kammeraad Knudsen er hans Defensor.

Capitelstærten for Sjællands Stift: Rug, 3 Rbd. 4 Mk. 12 f.; Byg, 3 Rbd. 1 Mk. 1 f.; Havre, 2 Rbd. 1 Mk. 5 f.; Alt pr. Tde.

Af Dhrr. Professor Clausen, Conferensraad Collin, Grev Reventlow-Criminal, Etatsraad Dumreicher, Prof. Freund, Fabrikant Gamst, Hofraad Hambro, Prof. Höyen, Grev C. Moltke, Oberst v. Prangen, Grosserer Puggaard, Justitsraad Rathgen, Kammerjunker Scavenius, Prof. Schouw, Prof. Thiele, Etatsraad Treschow og Commandeur-Capitain Taxen er i „Kjøbenhavnsposten“ udstedt en Indbydelse til, ved Bidrag, engang for alle, eller aarlig i 3 Aar, at understøtte Oprettelsen af et Museum for Thorvaldsens Værker. — Til ovenstaaende Meddelelse knytte vi nedenstaaende os tilslullede:

„Indbydelse“.

Et Samfund af hæderlige Mænd har aabnet Subscription til et Museum for de mange Arbejder af Thorvaldsen, som, uden nogen fast Bestemmelse, i Kjøbenhavn henstaae adspredte og de som ventes dertil. De have meent, at de Danske skyldte den uoddelige Kunstner denne Aerkjendelse af hans Værd. Der skulde han, ved sin Hjemkomst til Fædrelandet, finde sin Meisels Mester-stykker sindrigt opstillede og værdigt understøttede af Architecten og Maleren. Ligesom Vaticanet indeslutter en Raphaels Kunstværker og for-

dum Parthenon en Phidias's, saaledes skulde Danmarks Hovedstad — dette Nordens Athen — en Bygning, der maatte være en skjön Frembringelse af vore Kunstneres og Haandværkeres samvirkende Bestræbelser, frede om en Thorvaldsens Arbejder, at de kunne, veigjorende og dannende, tiltale os og kommende Slægter.

Der skulde den Fremmede, i det han studsende beskuede en dansk Kunstners Værk, erkjende, at det danske Folk besad den Konstnads, den Skjönsmhed, den Retfærdighed, at det fortjente at kalde ham Landsmand, som Jordens mægtige Herskere ærede som sin Olds største Kunstner; saa at det, byggende et Tempel for ham, byggede tillige et Mindesmærke om sig selv.

De Mænd, som have fattet denne skjönne Plan, og som ved rigelige Bidrag have viist, at de, i Daad som i Ord, vilde virke for samme, have høret os Under tegnede med Anmodning om i vor Kreds at virke for Sagen, og i det vi bekendtgjøre for dem, som vi ei erholde Leilighed til at tale med, at et Exemplar af Subscriptionsplanen er henlagt hos os, og et andet er tilsendt Herr Overauditeur Lassen i Frederikshavn, indbyde vi herved vore Medborgere i Hjørring Amt til at tegne dem for Bidrag, som enten kunne betales paa een Gang eller med en Trediepart i hvert af 3 Aar: Vi indbyde alle Stænder. Konsterne forskjönne Livet for Enhver, og hvad angaaer dens Fremblomstren i Fædrelandet er et for Alle fælleds Anliggende. Menneskets physiske Tilværelse har Krav, der mægtigen byde over os, men, hvor det gjelder Nationens Ære, vil man dog visselig have en liden Skjærv — thi den værdtages gjerne — til det Tempel, som kun da bliver værdigt Monument for Kunstneren og hans Landsmænd, naar det opføres ved det ganske Folks forenede Kræfter.

Hjørring, den 28de Januar 1837.

Winch-Seidelin. Koefoed.

Frederikshavns Skibsliste.

Indl. D. 23de Januar: P. Clemmensen f. Hull, best. t. Svendsb., ball. (udg. d. 25de). D. 28de: S. Munch f. Kbhvn. m. Styfg. — Udg. D. 22de: P. J. Hansen f. Korsør i. Tønsb. D. 25de: P. J. Braderup f. Hull t. Flensb.

Sals Skibsliste.

Indl. D. 26de Jan.: H. Breum f. Kbh. m. Styfg.

Efter de fra Kjøbstæderne og Landet indkomne Beretninger om Kornpriserne siden Eedens Indhøstning, er Capitelstorten paa Kornafgroden i Aaret 1836 for Aalborg Stift sat saaledes for Bønsnesel og Han-Herrederne:

Rug a Tonden 3 Rbd. 5 Mk. 6 $\frac{1}{2}$ p. Solv.

Bvg — 2 — 5 — $8\frac{1}{2}$ — —

Havre — 1 — 5 — $2\frac{1}{2}$ — —

for Thy og Morsø:

Rug a Tonden 4 Rbd. = Mk. 12 p. Solv.

Bvg — 2 — 4 — 15 — —

Havre — 1 — 5 — $7\frac{1}{2}$ — —

hvilket herved bekendtgjøres.

Aalborg Stiftamtshuus og Bispegaard,

den 1ste Februar 1837.

Efter Constitution

Schmidt.

Fogtmann.

Bekjendtgjørelser.

Skuespil i Aalborg.

Torsdagen den 2den Febr. opføres: Etsfindighedens Følger, eller: Fader og Datter, Skuespil i 2 Acter;

Derefter (efter Fleres Dnske): Fruentimmerhadren, Syngeestykke i 1 Act, efter en fransk Boudville af Bouilly, ved N. J. Bruun. Forestillingen begynder præcis kl. 6.

Titchen & Kjergaard.

Enligtale over salig Stiftsprovst Krarup, af Paster Gjerløff i Ferslev, faaes hæftet paa Stiftsbogtrykkeriet for 12 p.

Mødet i Filialskabet for Trykkefrihedens rette Brug den 7de Febr. holdes hos Boghandler Lundt om Aftenen Klotten 7.

3 Mandags Aftes er en Raabe bleven forbyttet i Comediehuset; den bydes tilbageleveret paa Bogtrykkeriet.

En Beboelses-Leilighed af 2de Stuer, Kjøkken og Kammer, paa en reel Gade, er klar eller til Paaste at faae villig til Leie, og anvises af N. Kjergaard.

3 Gaarden Nr. 140 ved Vesteraa er Stueetagen med fornødne Bequemmeligheder at faae til Leie April Flytterdag 1837, hvorom kan behageligt afhandles med N. Kjergaard paa Nytorv.

Salg af 2de Favne godt Begebrænde, ligeledes 200 Pbd. godt Rughalm, anvises paa Stiftsbogtrykkeriet.

En duelig Teglstroger (helst ugift) kan i anstundende Sommer faae Arbejde ved Høstemarks Teglværk. — Med Svendsen i Hals kan accorderes.

En Embedsmands Datter, der hyer Skradersyning efter Maal, og kan andre Haandarbejder, ønsker sig Condition til 1ste Mai, helst paa Landet; hun er og villig at deeltage i Husholdningen. Paa Lønnen reflecteres ikke. Adressercontoiret anviser.

Forpagtning.

Hovedgaarden Thidemannsholm i Taars Sogn; Hjørring Amt, beliggende 3 Mile nær Frederikshavn, af Hartkorn, ufri Hovedgaardstort Ager og Eng 17 Tdr. 5 Skpr. 3 Alb., Møllestald 4 Skpr. 1 Fdr. og Skovstald 5 Skpr. 13 Alb., med et Areal af 413 $\frac{1}{2}$ Tdr. Land, geometrisk Maal, god Bonnitet. Dens Eng-Høavl er circa 200 store Læs aarlig, foruden Kvever paa Marken. Dens Udsæd: 36 a 40 Tdr. Rug, 20 a 22 Tdr. Bvg, 50 a 60 Tdr. Havre, og Besætningen 12 Arbeidsheste, 4 Ditto Belle, 80 Køer og 3 Tyre, 40 Faar.

Forbemeldte Eiendom kan faaes i Forpagtning til nu anstundende 1ste Mai, med eller uden Besætning, efter Lysthavendes Dnske.

Thidemannsholm, den 26de Januar 1837.

Albrechtsen.

At Skiftet efter afgangne Gaardmand Anders Laurzen og ligeledes afgangne Hustru, Kirstine Madsdatter, af Rathbygaard i Siver Sogn, idag er slutet, bekendtgjøres herved.

Herredsecontoiret i Løgstor, den 23de Januar 1837.

Svanuskiold.

Ifølge Viborg Stiftamtis Befaling bliver, Mandagen den 13de Februar forstkommende, Formiddag kl. 10, paa Tingstedet heri Veen, afholdt offentlig Licitation over Dødsboet af en ny Bro af Eggetammer over Simmestad Aa, paa Landeveien mellem Aalborg og Viborg. — Broen skal være 24 Alen lang, og Overflagssummen er 1093 Rbd.

Hvilket herved til Liebhaberes Efterretning bekendtgjøres.

Hobro, den 30te Januar 1837.

Jansen.